

FLAMENPOLITIK, begrip waarmee ten tijde van de Eerste Wereldoorlog de Duitse politiek tegenover de Nederlandssprekende bevolking in België werd aangeduid.

Deze politiek had ten doel deze bevolkingsgroep los te weken uit het Belgische staatsverband en op enigerlei wijze nader te binden aan het Duitse keizerrijk. De Duitse rijkskanselier Theobald von Bethmann-Hollweg nam al in september 1914 het initiatief hiertoe en in 1916 boekte hij de eerste resultaten. De kern van de politiek was het inspelen op een aantal Vlaamse verlangens als de vernederlandsing van de universiteit te Gent (1916, von Bisping Universiteit), uitbreiding van de taalwetgeving in het onderwijs en meer ruimte voor Vlaamse wensen op bestuurlijk niveau (de bestuurlijke of administratieve scheiding van 1917). De verwezenlijking van deze politiek liep via het bezettingsbestuur te Brussel en kreeg mede uitvoering dankzij met de Duitsers samenwerkende Vlamingen, de zogenaamde activisten (**activisme**).

PIETER VAN HEES